

קזתהלד

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הגני חזרו ומדגישים כפי"פ שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא
אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, וממנה לכאורה
מישראל שיפתח את הדלת ויפתח את הגאולה לתור הזהב...
ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' נח
הי' תהא שנת סגולה

רעמ

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שיע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

- אינם יוצאין מפשוטם.
- אפי' על פסוק כתוב "אין מקרא יוצא מירי פשוט", וכל-שכן שפסק-קדין אינו יוצא מירי פשוט, שהרי אם ילמדו את הפסוק דינים לא כפשוטם, איז יתבטל חי' כל השולחן ערוך]
- וא"כ מובן שהפירוש ב"יכוף כל ישראל לילך בה לחזק בדקה" הוא בפשוט ממש: **לכפות** (אם אפשר בדרכי נעם – בודאי טוב, אבל אם לא – הוא יכפה) כל יהודי להניח תפילין, לבד על לילב ואחרונג וכי'.
- וכיון שעדיין לא נראה יהודי שיתנהג בהנהגה זו די"כוף כל ישראל לילך בה", א"כ ברור שמשיח עדיין לא בא, ועאכפ"כ – שעדיין לא יצאו מהגלות (כיון ש"ייקבץ נדחי ישראל" הרי יהי' לאחרי שיהיו בגילוי כל הסימנים של משיח), ואע"פ שיש (למשהו) "דעים קנעפל און דעם קנעפל" ומכנים אותו בתואר כזה וכזה – עליו לדעת שהוא נמצא בגלות.
- ולכאורה, היות והתורה עצמה פוסקת שהוא נמצא בגלות, מנין שיהי' לו את התוקף לא להתהלך מחמרים, ועוד כזה תוקף גלוי שגם גוים יראו זאת?
- ג. והמענה לזה, שאם רק "זה" מתניד קדוש" אזי "הוי' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך", וכיון שהקב"ה "מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית" מאין ואפס המחלט, איך בודאי שהוא בודא את העולם כפי רצונו. ואין זה דבר שהי' פעם בלבד, אלא מחדש מעשה בראשית מאין ליש בכל יום תמיד, גם בשנת ה' אלפים תשכ"ט.
- וכאשר יודעים זאת, אזי לכל לראש יכולים להסביר ענין זה גם לגוי, ויכולים ללמד אותו גם "שער היחוד והאמונה", שזה אחד מהטעמים לכך שהדפיסו את שעהזיה"ה באנגליה.
- ולא מיבעי להשיטה שגם בני נח מזהירים על השינוף, שבדאי יש ללמוד אותם את הענינים דאחדות ה', אלא אפילו להשיטה שהם אינם מזהירים על השינוף, הרי אין הכוונה שהם מופתים לאחוז משינוף, אלא רק שהם לא מזהירים על זה, אבל ודאי עדיף שהם כן יאמינו באחדות הויה!
- ד. וכאמור לעיל, שאם רק יסבירו להם – הם יקשיבו. ואפילו אם לא ידברו איתם בפירוש על ענינים אלו, אבל צריך להיות מונח אצלם שאין עוד מלבדו, שזה מנלה את הבטחון הגמור עם התוקף שבדאי נוגח.
- וכאשר השונאים יראו את התוקף, הם יאבדו את עצמם לגמרי ולא יצאו להלחם כלל.
- ובמילא יקויים הייעוד "וחרב לא תעבור בארצכם" – "אפילו חרב של שלום", שלא יצטרכו להגיע אפי' לחרב של שלום שתשמור מפני מלחמה, כיון שכאשר הם יראו את התוקף ההרדי – הם יתבטלו ממילא.
- עד שיקויים גם הייעוד "ואולך אתכם קוממיות", באולה האמתית והשלימה עי"י משיח צדקו, בקרוב ממש בעלמא דידין.
- (תרגום חפשי משיחת שי"פ בראשית ה'תשכ"ט – בלתי מונח)

3 דבר מלכות

עכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו / משיחת שי"פ נח ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

אין מה לתכנת יותר / הקשר דפרישת השביע והגאולה

8 מסיימי הגאולה

א' הסיימנים דביאת משיח / מסיימי הגאולה בדרונו

10 ניצוצות של גאולה

כבר הורגלו לדיבורים "פראיים" / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

11 המעשה הוא העיקר

עכשיו הגיע הזמן לצאת למלחמת תנופה / הוראות למעשה בפועל

14 וילחום מלחמת ה' - וינצח! – פרסום ראשון בל"ה

להסביר לגוי שי"אין עוד מלבדי" / שיחות בענין שלימות העם והארץ

מערכת "יהי המלך"

במסגרת "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליטי"א
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חזילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף ארה"ב: 11213 Brooklyn, NY #38, Ave. • **טלפון:** 778-6670 (718)
 סניף ארץ הקודש: שביב האמונה 9, קריית-שמואל, חיפה • **טלפקס:** 840-3153 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh@netvision.net.il • **אינטרנט:** http://www.moshiach.net/blind

עכשיו אין הדבר תלוי אלא במשליח צדקנו עצמו

העבודה דכללות בני" במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה – נסתיימה ונשלמה • מסקנת החשבון-צדק שעושים בזמנו אלן, היא, שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממשי! • גם אם חסר בעבודתו של הפרט . . . ה"ז ענין פרטי שודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמרה ושלילמות "מעשינו ועבודתנו" דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה • קטעים משיחת ש"פ נח, ד' מר-השון ה'תשנ"ב – מוגה

נשלמה העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, כן, העבודה דכללות בני" במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה (שתלוי, "במעשינו ועבודתנו (ד)כל זמן משך הגלות") – **נסתיימה ונשלמה**, ואין באור הסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם אם חסר בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה שתהי', ה"ז ענין **פרטי** שודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמרה ושלילמות "מעשינו ועבודתנו" דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה, וכיון שבן ישראל שנתקן והשלימות דהפרט היא בכלל יתרה, ומתוך שמחה, בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

והדגשה יתירה . . . – בנוגע להשבון-צדק בשבת פרשת נח בשנה זו:

ובהקדמה – שבין שהעיד כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם צהצוח הכפתורים, ועומדים מוכנים ("נעמדו חכו כולכם") לקבל פני משיח צדקנו, הרי, מסקנת החשבון-צדק (השבון-צדק דייקא, השבון אמיתי) שעושים בזמנו אלן, היא, שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממשי!

ובפרטיות יתרה:
גם כשידע אנייש בפשי' מנעמדו ומצב שיש אצלו ענינים הצריכים תיקון, אין זה בסתירה ח"ו לעודתו של נשיא דורנו שכבר

(1) תניא רפ"א.

להסביר לגוי ש"אין עוד מלבדו"

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. ישנו פסק דין בגמרה ש"הבא להרדף השכם להרגו". מפסק דין זה מבינים שני ענינים: א) שיודעים בודאות שהוא "בא להרדף". ב) כאשר יודעים שהוא "בא להרדף" אין להמתין עד שהוא ייצא למלחמה וכו', אלא צריך להיות "השכם להרגו".

ונתתי הוראות בזה בנוגע לעניינינו:

ישנם כאלו רודפי שלום הרוצים להשלות שמאז ש"זכו" להיטלד עם הפורספורים שלו ימה שמם, לא שייך יותר "בא להרדף" בודאי – טוענים הם – שאף גוי לא יעשה שום עוולה, עכ"פ, גם לא ספק וחוש בעלמא, שהרי כיצד ניתן לידע מה קורה אצל ההוא בלב הרי "אין אדם יודע מה בלבו של חבירו".

על כך ישנה ההוראה בתורה, שישנה מציאות שאפשר לדעת בודאות שהוא "בא להרגו": כאשר יודעים היכן הוא התחנן, יודעים מה הוא עשה אתמול, ויודעים גם מי מוליד אותו היום – אזי בודאי בלי שום ספק שהוא "בא להרגו".

וכיון שיודעים שהוא "בא להרגו", אזי ישנה ההוראה השני' – "השכם להרגו": לא להמתין עד שהוא ייצא למלחמה וכו', כיון שזה עלול להיות כבר מאחר ח"ו, אלא צריך להיות "השכם להרגו", ולא מכיון שטבעו (של הנתחק) לשרוף דמים ח"ו, אלא מצד זה שהתורה פוסקת ש"הבא להרדף להשכם להרגו".

וכאשר יציאו בתוקף וברעש ("שטורעם") הכי חזקים, שאיננו מופחדים מאף אחד, לא מ"ארכי" ולא מ"סוסים" כיון ש"אנחנו בשם הוי' אלקינו", וכיון שכש"מתחיל קדושי" אז "הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחניך", אזי כאשר השונא יראה תוקף זה, יהי "צפל פחד היחודים עליוהם".

ב. ולכאורה נשאלת כאן שאלה:

כיון שהתורה עצמה פוסקה שנמצאים עכשיו בגלות, ושמישיח עדיין לא בא, וכפסק דין הדוע של המלבי"ם (הל' מלכים פ"ה ה"ד) שאחד מהסימנים שישנו על משיח הוא: "ויבא כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", שכאשר יראו יהודי כזה שיש בו את כל הסימנים שהרמב"ם מונה, כולל גם סימן זה "כוף כו", אזי רק אז הוא יבנה את בית המקדש, ורק לאחר-מכן יציא את בני ישראל מהגלות.

– שכונות הרמב"ם במל"ה "כוף" היא לכפיה פשוט בפטשות, שהרי אם הרמב"ם כתב והכניס זאת בספר היד, בין כל שאר פסקי הדינים, אזי מובן בפטשות שכל הפסקי דינים

הרי יודע שהוא אינו חייב טוב ואין לו כלי זיון טובים, מכיון שיש אצלו בפנים יצר-התע שלא נותן לו לעשות את עבודתו במרץ.

לא צמח אדון

והעצה לזה היא, לא ללכת חזרה ולהיות נסוג אחור, אלא ללכת עם יותר מסירות-נפש ויותר מרץ וכו', ואז, גם עם מעט כלי זיון ומתי מספר אפשר להצליח יותר מאשר עם רב עם הרבה כלי זיון כאשר חסר אצלם מסירת נפש.

וזהו הסימן של עקבנות דמשיחא: כאשר הוא מונה את הסימונים (הקודמים) של פני הדור בפני הכלב וכו', יכול הוא לטפל בדרוה ולחשוב, ומה בדרוה קודמים כשהיו יהודים יותר גבורה ונשמות יותר גבורה ואעפ"כ הם לא פעלו הכל, א"כ, כיצד עכשיו בכזה דור נחתו (כפי שהוא מביא שם את הסימונים אודות עקבנות דמשיחא), אפשרי להיות מושלם?

אז על זה הוא מסיים "עצרים פני זקנים ילבינו", זהו הזמן שצריך לעבור ממלחמת הגנה למלחמת תנופה, עד ש'בת קמה באמה וכלה בחמותה" שהיא תעשה את אמה ואת חמותה ליתר דתיים ("פרומער"), ותעשה את אביה עם סבה ליתר דתיים ("פרומער").

וכאשר הולכים בסדר של מלחמת תנופה, אזי ישנם ב' המעלות: א) מבייחמים את עצמם ואת הבני בית. ב) מעלים גם בהעדרת השונות, שהרי כיון שאנו צבאות ה' והולכים במלחמת ה', בודאי שבדלכני נועם ובדלכני התורה יצלחנו.

וכפי שבמלחמה בגשמיות ישנו עוד פרט בכדי להקל על הנצחון במלחמה, על ידי זה שהודדים לבין שורות האויב ושמה גופא פועלים באגשים מסוימים ("בא געוויסע מענטשן") שיעברו לצד השני, כך גם במלחמה הרוחנית. מכיוון שאצל כל יהודי בנפשו פנימה ישנה נקודת היהדות, שהיא תמיד בשלמות, אז על ידי זה שנקודת היהדות תלחם מבפנים והיא ילחם מבחוץ, אזי שניהם יחד ישברו את ההעלמות וההסתרות שבנתתיים, עד שהשני יצטק – כפתגם רבינו הזקן ז"ע – שהוא אינו רוצה והוא אינו יכול להיות נפחד מאלוקות, שהרי שמוע שיראל ה' אלקינו ה' אחד.

וזהו העבודה של הצעירים בכלל ושל צעירי אגודת חב"ד בפרט:

צריכים לדעת שהצעיר רה"י לאלף, שלא יעשו חשבונות כמה חיילים יש להם וכמה חיילים יש לשונא, ושלא יעשו חשבון של טכסיסי המלחמה כפי שהי' פעם במלחמת הגנה, אלא צריך לזרוק את עצמו ("זיך אריינווארפן") במלחמת תנופה עם מסירות נפש ואז מובטחים שדין נצח.

(תרגום תפשי משיחת שמחת ביה"ש ותש"ז – בלתי מוגה)

השימוש לכל הענינים), ולכל לראש וביעיקר ה"נפלאות" דהגאולה האמיתית והשלימה, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰.

ובפרט לאחרי שכבר נשלם החדש הראשון של השנה, "תשרי", אחרית "דשיט"¹¹, שכולל כל השנה כולה, ועומדים ביום השבת הראשון לשלימת העבודה בעולם, שבו מודגש כללות ענין השבת שקשור עם ענין הגאולה, ובפרט יום השבת לאחרי תצות, הזמן דסעודה שלישית הקשורה עם יעקב, שלשי שבאבות, כנגד גאולה השלישית ובהיק"ק השלישי¹² ("ביום השלישי יקמונו ויהי לפנינו"¹³), ומתכוננום להקריאה בתורה: "לך לך גו' אל הארץ אשר ארא", ציווי ונתנת-כח לכא"א מיראל ולכלל ישראל (ע"י אברהם, היהודי הראשון, אחד ה' אברהם¹⁴) ללכת מהגלות אל הגאולה, ובאופן של הליכה כפולה (לך לך¹⁵) שרומז גם על מהירות ההליכה, שהשלמות בה היא באופן ד"ארו" עם ענין שמיא¹⁶ – הרי בודאי ובודאי שכבר כלי כל הקיצוץ, וכבר עשו תשובה, ונכשיו אין הדבר תלוי באלא במשיח צדקנו עצמו!

13) ראה לקי"ש חס"ד ע' 231. וש"נ.

14) חשיב ג, ב ובמפשים.

15) יחזקאל כג, כ.

16) להלן מתייבבות דפלי לאנולת, בדרשת חז"ל (ק"ש ל"ג ל"ד. ועוד) "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה" (וואו ר"ה לך תכ"פ. ת"ל. ועוד) – נעפ"ז "ל שנים הכפל ד"ה רח" (ששי"ג גם להכפל דשבת . . .) רמזו על הגאולה.

17) דניאל ג, ג.

18) ויש לבאר הדיק ד"עניני שמאי" – שאף שהענינים באים מן הארץ (יאר יעלה מן הארץ), מ"מ נעשים "עניני שמאי", ע"ד וברוגמת ענין הקמת, שגשגה מאשתקפת קודני השמש בענינים (כ"ל ס"ד) – ולחזק מתייבבות ד"קשת" להגאולה, כדאיתא בזה (פרשתנו

ובסגנון אחר: כללות בני"ש שהם "קומה ארת שלימה"¹⁷ נמצאים במעמד ומצב דאדם שלם בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, הן ברוחניות (והסודו דהפוס הוא כמו מיתו) והן בגשמיות (והמ"ע וישי"ה מלי"ט) והן או חולי קל וחיציני באב פדסי שתיונו ע"י רפואה קלה ומהירה, כמ"ש¹⁸ "רפא רפא" "שניתנה רשות (וכח) לרופא לרפאות"¹⁹, כולל ובמיוחד הרפואה שע"י התשובה (צדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם²⁰), ועד לשלימות הרפואה שהיא (לא רק מבוא ולהבא, אלא) עוקדת את החולי מלמערי.

ואם הדברים אמורים בזמנו של ק"ק מו"ח ארמו"ל נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמו דין, על אחת כמה וכמה לאחרי שעברו כמה עשיריות שנים, יותר מאנענים שנה ש'נתנו ה' לכס לב לדעת ונענינו לזאת ואתנו לשמוע²¹.

ועצמו"כ בשנה ז' – ה'זשנ"ב – שהר"ת שלה (לאחרי ובהוספה לשנה שלפני, ה'זתנ"א, ה' תהא שנת נפלאות אראנו) ה' תהא שנת נפלאות בה"ו, ו"נפלאות בכל"ו, ובכל מכל כלי"ט (במסריא "קב"ק²²), שכולל כל הענינים כולם²³ (נוסף לכך שהארת ב' היא אות

2) לקי"ת ד"ס נצמם. ובכ"מ.

3) משפטים כא, טו.

4) בבות ס, ס"ט. וש"נ.

5) יומא פ, ס"ט. א.

6) ראה נפיע"ז לזמ"ס ה"ל תשובה פ"ב ר"ה. ועוד.

7) תבוא כ"ט, ג.

8) ראה ב"ב ט"ז, ס"ב. ואילך.

9) ראה חידושי חס"ד שם.

10) כולל גם הפכה הענינים תבלתי-דעונים שנומזים בנפת"ב ל"כ" (ראה המשך תק"ב ריא פ"א) – ע"י התשובה-צדק (ה'זשנ"ב).

11) מיכה ג, טו.

12) כמ"ל תקרה 43.

הזמן²³, ובפרט במדינות שרוגל יותר

שהשמים מכוסים בעננים, ובפרט בימות החורף²⁴ – ונהרא נהרא ופטי²⁵, ובל מקום ומקום לפי ענינו (ובמקום שיש שאלה וספק יעשו כחוראת רב מורה-הוראה שעל אותו).

ועוד ועיקר – קידוש לבנה מתוך כוונה מיוחדת למהר ולזוז ולפעול תיפק ומיד ביאת דוד מלכא משיחא, ע"י ההוספה בדרשה ובקשה על הגאולה, כסיום וחותם קידוש לבנה: **"ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמין"**.

וה"ד שיעוד לפני קידוש הלבנה דחודש מרחשון – ובפרט בשנה זו שכינן חדשין וכסלו שנייהם מלאים, ישנם שלשה חדשים שלמים (תשרי חשון כסלו) בהמשך אחר, שעל"ז נגשית "חזקה" בהתחלת השנה על שלמות החדשים, שרומזת על השלמות דבי"י ש"עניותם, להתחדש כמותה" – "יתקיים בנו מקרא שכנתו ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמין", ביאת דוד מלכא משיחא תיפק ומיד ממש.

. . . עפ"י מובן, שכעיועושים חסבון-אדק

בסימוני של השבע הראשון לעבודה בעולם בשנת ה'תשנ"ב, ה"י תחת שנת נפלאות בה", ובאים למסקנא שאין **הדבר תלוי במשיח צדקנו עצמו** (כנ"ל . . .) – צריך הדבר להתבטא בתוספת זהירות והיחוד בקידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה", בגאולה האמיתית והשלמה ע"י דוד מלכא משיחא, "ודד מלך ישראל חי וקיים".

ובפרטיות יותר:

לכל לראש – להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בנגזרים חשובים ונאים, ברחוב ובבית עם הדרת מלך²⁶, גם באותם מקומות שעד עתה לא הקפידו על זה (לפי שדרים בין הגוים²⁷), כולל גם הזרותות בנוגע **להזמן** דקידוש לבנה – שמצונו בזה חילוקי מנהגים: אחר ג' ימים למולד²⁸, אחר ז' ימים למולד²⁹, ובמוצאי שבת³⁰, אם ליל מוצאי שבת הוא קודם י' בחודש . . . אבל אם הוא אחר"כ³¹ אין ממתנינים עד מוצאי שבת, שמתקין ל' לילות או ג' או ז' עננים ולא ירא הלבנה ויעברו

עפ"י ב' יכיר יפקון ישראל מן גלותא זמניא האי קשת לאתקטא . . . במוני נהדיקין* . . . וכדי לפי ל' למשית, מלון, דתריב וראתי' לומר בריית עולם . . . יכיר קב"ה לזאת בריית דאיהו במוותא ולקיים לה מעפאת, ה"ח"ד ובקשה את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם³²** (וראה ד"ה את קשתו נתיב בעני תולדות³³).

19) פירטי החללים דקידוש לבנה – ראה בסיועו"ע א"ח

* ומש"י "לדוד עולם", ז"כוב חסד, שיש דודות שלא התבטכו לזאת לפי שצדקים ממונים הדין פשיט"י מ' יב' - קאי על קשת ע"ד הדיקל שדיא סתם שילא יד' עד ומלך" - (כפשוטו הכתוב) ובשנון חסדו אצחוייא במונין חשוכין חתומיא דחברתא דלא יתד מביב³⁴.

** ומסכים, ידרא הוא דכתיב בהפטורה דפישת נח) אסור נשבעתי מנבחר יח עד עד האין כן נשבעתי מקצתן עניד ממעב ב"ד.

23) שילע שם ס"ב.
24) כמו בחודש זה, שמוצאי שבת (שלאחר ז' ימים למולד²⁴) הוא ביים י"א בחודש.
25) רמ"א שם.
26) ראה תמותה ל"ק אד"ע ויעוד הפולל שם, שמטיסם זה לא ה"י ה"ע מקפיד (במנות החורף) להמזין עד אחר ז' ימים, אבל פיסט שחילוק בזה באם דרים במדינה (שכ"כ מ"חשית החורף אינם מוענים).

ספ"ג, וב"כ שם ש"ב.

20) ראה מ"א שם סק"ד.
21) ראה ס"ז שם סק"ג.

22) שילע שם ס"ד, ובסידור אחר²²: "עפ"י המבלה אין לקיש תלבנה עד אחר ז' ימים למולד" (וראה בארכה תמותה ל"ק אד"ע ובסידור תורת אור רמ"ה, א"ב, ובסידור עם ד"א שכ"א, א"ב) שער הפולל פ"א ס"ב, וס"א²³.

23) שילע שם ס"ב.
24) כמו בחודש זה, שמוצאי שבת (שלאחר ז' ימים למולד²⁴) הוא ביים י"א בחודש.
25) רמ"א שם.
26) ראה תמותה ל"ק אד"ע ויעוד הפולל שם, שמטיסם זה לא ה"י ה"ע מקפיד (במנות החורף) להמזין עד אחר ז' ימים, אבל פיסט שחילוק בזה באם דרים במדינה (שכ"כ מ"חשית החורף אינם מוענים).

אופן ב: לא מתכים עד שהשונה יתקוף, אלא להיפך, ויגשים אל השונה ונלחמים איתו בשטח שלו, תופסים ערך יחודי ועוד יחודי, ומנסיסים אותם לעדת בני ישראל השומרים תורה ומצוות.

והמעלה של הדרדך השני על הראשונה היא ב' דברים תנ"ל: כאשר השונה מתקוף, איז הוא תוקף את הענינים שהוא בוחך בהם, ובקודות הקשות ובנפשות של החשלים אחריו. ב' זה פועל שיהיי מוכרחים למסור ענינים מסויינים, ויכרחו לוותר על דברים טפלים מפני העיקר, בטענה שזה מדרבנן ובמילא מצד פיקוח נפש צריכים לוותר על זה לפי שעה. וכך חולכים מפשרה אחת לפשרה שני, משא"כ כאשר יוצאים במלחמת תנופה, איז אפשר לבחור בזמן המתאים ובענינים שבהם חפצים. ב' לא חולכים על פשרות.

עד עכשיו ה' הסדר, שבע"ה ישבו בחד' אמות הפרטיים, וכאשר השונה הפתיע בתקיפה, ונלדח צרה שרוצים לקחת ילד לתרבות לא טובה, איז חיז עורכים אסיפות והתחילו לומר סבדות, וע"פ רוב – סבדות דאינפא מסתברא, ולאט לאט במדה ידועה הצילו רבים.

אבל בינתיים, אז א' כל פעם הפסידו נפשות רבות, עשרות ואלפים עברו לצד השמאל. ב' הפסידו ג"כ ענינים רבים, עד שכאלו ענינים שפעם לא נכנסו כלל בגבול ישראל, ז"א שאף פעם לא ה' שיק' שאותם העושים כאלו ענינים יכנו בשם שומרי תומ"צ במולדת, והיום הם נקראים ממש צדיקים. ויש לזה מקום, כיון שהם עוברים נסיגנות קשים ולפסם צערא אמאי.

מדוע הגיעו למצב כזה – מפני שהלכו בשיטה של מלחמת הגנה. עתה הגיע הזמן שצריכים לעבור ממלחמת הגנה למלחמת תנופה.

בזמן שקודם משיח ישנם בעולם הרבה מהפכות. היום, עאכ"כ שצריכים לנצל את התנועה של המהפכות לקדושה.

ושלא יטענו שכינן שאבותינו ואבות אבותינו לא הלכו בסדר הזה, אם-כן למה שאנחנו נה"ל יותר טובים מהם?

דנהי על הזמן ד"עקבתא דמשיחא" הדי נאמר "עזרים פני קנים ילבינו", "בת קמה באמה וכלה בחמתה", והגם שבפשוטו זה ענין של הזיפן הברכה, שלא ישמענו למבוגרים, אבל ידע מה שמבואר בחסידות שכל הענינים שבתוכחה הם באמת ברכות, והיות שהם ברכות נעלות ביותר, לכן הם נכתבו בלשון נסתה. וכן הוא גם בענין ד"עזרים פני קנים ילבינו" שבאמת אז ברכה, וזה עצמו שהברכה כותבה בלשון נסתה מחוזה ראי' שהתנהגה דמלחמת תנופה היא תנהגה נפלאה שמעילה ביותר – במקום לחכות עד שהשונה יתנפל ("אנרגייפן"), צריכים לצאת אל תוך שטח השונה, פעם אחר פעם, ולהאיר שמה עם נר מצוה ותורה אור.

וגם אם לאחרי שהלך פעם ראשונה לא הצליח, אין ממה להתפעל, מכיון שהיא עצמו

איך מזה לזכורת יזתר

.. יש לצורך עזרה"פ (כפי שאמרתו כמ"פ) שהחבנים צריכים לפרסם הפסק-דין ש"כצלו כל הקיצוני", וכוונע לתשובה (כהמשך דברי המורה "איך הדבר תלוי אלא בתשובה") – כבר עשו תשובה (כפי שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר כמ"פ שכבר עשו תשובה, וכבר השלימו כל עניני העבודה) ועתה נשאר רק הענין הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש.

.. אין מה לחכות וזתר, כיון שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עשו תשובה, ואין הדבר

תלוי אלא בבואת משיח עצמו – "איך הדבר תלוי אלא בתשובה" הי' לפני משך זמן, אבל עכשיו (לאחרי שכבר עשו תשובה) אין הדבר תלוי אלא בבואת משיח עצמו. כל מה שצריך זה שיבוא משיח בפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה", זה משיח צדקונו... . כפי שהתני חוזר ומדגיג כמ"פ שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכא"א משיחאל שיפתח את הדלת ויסחוב את הגאולה לתוך החדר!!!...

(מקוטע מדוברי כ"ק אר"ש בעת ביקור הרבינים האשכנזים, אר"י-ניחשוין ה'תשס"ב - תמוז)

לעשות כל התלוי בו כדי למהר ולזרז את הגאולה

גם כאשר נמצאים עדיין בזמן הגלות, במצב של מבול, לפני הגאולה – הנה כאשר ישנה קס"ד אצל יהודי שכבר הגיע הזמן דסיום המבול, וצריכים לצאת מן החיבה לעולם כפי שהוא במעמד ומצב ד"עולם חדש", גאולה שאין אחרי' גלות – צריך יהודי לעשות את כל התלוי בו כדי לברר זאת, לשלוח שלוחים – בעל-חיים או בני-אדם, ושאר פעולות כיו"ב, כלומר, לעשות כל התלוי בו למהר ולזרז את הגאולה.

יהודי אינו יכול לשבת ולהמתין עד שהקב"ה יצוה עליו לצאת מהגלות אל הגאולה (מהמעמד ומצב שבתבה למעמד ומצב ד"עולם חדש"), ולכן, כאשר יש מקום לסבא וקס"ד שכבר הגיע הזמן לצאת מן הגלות אל הגאולה – איז עושה את כל התלוי בו כדי למהר ולזרז את הגאולה!

ואף שההצטייאה מהגלות אל הגאולה אינה יכולה להיות אלא ע"פ ציווי הקב"ה – מ"מ, כאשר הקב"ה רואה שיחודים משתוקקים וחפצים שהגאולה תהי' תיכף ומיד, צווי ונאטו משיח נא", הרי זה גופא ממחר ומזרז את ציווי הקב"ה "צא מן החיבה", לצאת מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

.. דודיעים אמנם דברי בעלי הגאולה בג' תמוז, לפני הכנסו לקרון הרכבת המובילה לעיר גלות: "לא מרצונו גליו מא"י", ולא בכחותינו אנו נשוב לא"י, אבינו מלכנו יז' הגלנו כו' והוא ית' גואלנו כו'"; אבל אעפ"י, כאשר הקב"ה רואה שיחודים צועקים "צווי ונאטו משיח נא" – הרי זה גופא ממחר את פעולתו של הקב"ה להוציא את בני" מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

(מש"ח ש"פ חוקת י' תמוז ה'תשמ"ה - בלתי תמוז)

כבר הזורגלו לדיבורים "פראזים"

ישנם כאלו שמסתכלים על דיבורים הנ"ל כעל דיבורים "פראזים" (יווילדע רייד"), אלא, שכבר הזורגלו לזה כו'. אמנם, לאמיתתו של דבר – מכיון שזו דבר הכי טוב, "סיעמו רואו כי טוב ה'", הרי לא זו בלבד שלא מסתכלים על זה כדבר פראז ("יווילד"), אלא אדרבה – מבקשים ודורשים שיהי' הדבר תיכף ומיד ממש, ושואלים "עד מתי?", מודיע לא נעשה כבר בדעי שלפ"ז?!

(מש"ח ש"פ נח ד' מרחשוון ה'תשמ"ט - בלתי תמוז)

השלים שיעשה משיח

ויה"ר שהשלים שיעושים יעשה משיח שלא מתפעל מדמוקרטי', ולא מונים, ואפילו לא מיוחדים, אלא יכרף כל ישראל, ולפי הגבלות שכתובים בבריית בין הבתרים, ב(פרשת) "לך מארצך" – מהרצונות שלך.

ושהי' "זנתתי שלום באין וישבתם ואין מחריד", "זואלך אחכם קוממויות", שלא להתפעל מהגנים אפילו בזמן הגלות, עד שייצאו מהגלות בקומה זקופה, וכפשוטו.

(מש"ח ש"פ נח התשל"ד - בלתי תמוז)

אליהו אינו מוכרח לבוא בפועל תמש

.. וכן תהי' לנו – שזוכים לגאולה האמיתית והשלימה בימי השי"ח זק, זה,

– דאף שלא שמענו עדיין הבשורה דביאת משיח מאליות ("לא אתא אליהו מאתמול"), הרי יתכן ש"לביית דין הגדול (בטבריא) אתא", ויש לומר, שמספיקה העובדה שיוכל וראוי לבוא לטבריא ואינו מוכרח לבוא בפועל ממש – ע"ד שמצינו בתג הסוכות (דמיני' אזלינו) שסך הסוכה צריך להיית מדבר שאינו ראוי לקבל סומאח.

(מש"ח ש"פ בר אשתי ה'תשמ"א - בלתי תמוז)

לא יהיו עוד גלגולים נוספים

.. מאחר שנמצאים אנו עתה בעקבתא דמשיחא, וידוע שלא יהיו עוד גלגולים נוספים ופי' מספיק כבר כל הגלגולים שהיו בעבר כו' זאכ"מ], הרי מובן בפשטות שבא"א מישארל חייב ללמד את כל חלקי פר"ס החורה, כולל לימד פנימיות החורה, מאחר שלא יוכל עוד להשלים זאת בגלגול הבא, כי לא יהיו עוד גלגולים נוספים.

(מש"ח ש"פ נח ה'תשמ"ב - בלתי תמוז)

הקב"ה קורא ושונה כנגדו: המלך המשיח מהרה יגלה אכ"ר!!!

ולע"י מלשינו ועבודתו בכל הענינים האמורים – בודאי יקויים פס"ד הרמב"ם בשיעור הוימו: "פורה) העשירית יעשה המלך המשיח מהרה יגלה", וכפי שמוסיף – "אמן כן יהי רצון!!!"

ובפרט כאשר כאו"א למד הלכה זו, ובסיימו "אמן כן יהי רצון" – יאמר זאת "בכל לבב ובכל נפש ובכל מאד",

ולא עוד, אלא שיזכר ויתבונן בדברי חז"ל ש"ל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו",

כד שכאשר קורא ושונה ש"פ(פרה) העשירית יעשה המלך המשיח מהרה יגלה אכ"ר" – אזי הקב"ה קורא ושונה כנגדו: המלך המשיח מהרה יגלה אמן כן יהי רצון!!!
(מש"ח ז' מר-חשון ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

בזכוה האורחות

יש לך נצ"ק נדיר מהרבי מלך המשיח?

יש בידך זקנרת שעדיין לא נדפסה?

זכות הרבים תלוי בך!

צלצל עוד היום לסל': 840-3153 (04)

בארה"ב: 778-6670 (718) ותזכה את הרבים.

אי' הסימנים דביאת משיח

בתקופה האחרונה מתרחשים מאורעות שאין עליהם כל ביאור ברור הטבעי, ובב' הקוין מעולם לא שיערו שאצל פלוני בן פלוני ישנם תכונות טובות כל כך, ומעולם לא שיערו שאצל פלוני בן פלוני ישנם תכונות כאלו שהם באופן הפכי

ובכן, הביאור היחידי שמצאתי לעת-ענתה בענין זה, הוא – שדבר זה הוא א' הסימנים דביאת משיח (ובפרט כאשר מתפשטים סימנים כאלו):

בסוף דניאל ישנו פסוק המתאר את הזמן שלפני ביאת המשיח – שאז "תבדרו ויתלבנו ויצרפו רבים גו", וברד"ך: כל זמן שישנו מצב של ערוביבא – הרי יתכן שיהי' אצל מלשה טוב או הפכו באופן של העלם. אמנם, כשמתקדמים לזמן דביאת משיח – אזי מתבררים ומתלבלבים כל הענינים, ובמילא, מתגלה הענין הטוב אצל פלוני בן פלוני, והפכו – אצל פלוני בן פלוני, וכל זה – בגלוי וברבים כו', ואין כאן המקום להאריך בה.

– בעצם, ה' מספיק כבר בסימנים שנתבארו בסוף מסכת סוטה ובמסכת סנהדרין, מבלי שיצטרפו בסימנים נוספים... אמנם, כאשר הקב"ה רואה שנמצאים בגלות ואעפ"כ ישנים שינה עריבה "משלש"פט געשמאקער הייט"... הרי זו הוכחה שיש צורך ב"סימן" נוסף.

וכן, ה' גם סימן נוסף – שנתגלה דבר טוב שמעולם לא שיערו! אמנם, כאשר גם סימן זה לא חועיל – ה' סימן הפכי!!!

צריכים כבר לפעול ביאת משיח כפשוטו!!!

. . . ובנוגע לפועל:

יש להשתדל לעצור את הדבר. ובכן, מה שאנני יכול לעשות בענין זה, ומה שכאו"א יכול לעשות בענין זה הוא – לפרסם (בפה או בכתיבה) את דבריהם של גדולי ישראל אודות הקויית הצפי' והדרישה לביאת משיח צדקנו,

כולל – פס"ד הרמב"ם בסיום וחותם ספרו: "באותו הזמן.. יהיו ישראל חכמים גדולים וידעיים דברים חסותמים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", אשר, גם ענין זה הוא חלק מספר של "הלכות הלכות", ותוכן ההלכה – שההנחה לדבר ומעין זה צריך להיות כבר בעקבות משיחא", ע"י העבודה והפצת המעיינות חוצה, היינו, שה"מעיינות" עצמם באים באופן של הפצה, גם במקום ה"חוצה", שהרי צריכים כבר לפעול ביאת משיח כפשוטו!!!